XVIII Środa okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 15,21-28): Potem Jezus odszedł stamtąd i podążył w stronę Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych okolic, wołała: «Ulituj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko dręczona przez złego ducha». Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: «Odpraw ją, bo krzyczy za nami!» Lecz On odpowiedział: «Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela».

A ona przyszła, upadła przed Nim i prosiła: «Panie, dopomóż mi!» On jednak odparł: «Niedobrze jest zabrać chleb dzieciom a rzucić psom». A ona odrzekła: «Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą z okruszyn, które spadają ze stołów ich panów». Wtedy Jezus jej odpowiedział: «O niewiasto wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak chcesz!» Od tej chwili jej córka była zdrowa.

«O niewiasto wielka jest twoja wiara»

Rev. D. Jordi CASTELLET i Sala
(Vic, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj często słyszymy stwierdzenia “nie ma już wiary”, i wypowiadają to osoby, które proszą o chrzest lub katechezę dla swoich dzieci czy o sakrament małżeństwa. Słowa te odzwierciedlają negatywne patrzenie na świat, przekonanie, że każdy przeszły czas był lepszy od tego, w którym jesteśmy, na końcu pewnego etapu, o którym już nic więcej nie można powiedzieć ani nic nowego zrobić. Oczywiście chodzi o młode osoby, które w większości z pewną dozą pesymizmu widzą zmianę świata od czasu swoich rodziców, którzy żyli wiarą może bardziej ludową, do nich samych, którzy nie potrafili się dostosować. Doświadczenie to nie daje im satysfakcji i odbiera zdolność do zmiany, kiedy być może właśnie znajdują się na początku pewnego etapu, co należałoby wykorzystać.

Ten fragment Ewangelii zwraca uwagę na matkę kananejską, która prosi o łaskę dla swojej córki, gdyż rozpoznała w Jezusie Syna Dawida: «Ulituj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko dręczona przez złego ducha» (Mt 15,22). Mistrz jest zaskoczony: «O niewiasto, wielka jest twoja wiara», i nie może uczynić nic innego, niż wstawiać się za takimi osobami: «niech ci się stanie, jak chcesz» (Mt 15,28), choć wydaje się, że nie mieści się to w schemacie. W taki sposób objawia się łaska Boga.

Wiara nie jest dobrem tylko dla wybranych ani tych, którzy uważają się za dobrych lub takimi byli przez tytuł społeczny lub kościelny. Działanie Boga przekłada się na działanie Kościoła i Duch Święty działa w

osobach, których nie podejrzewalibyśmy nigdy o to, że przyniosą nam od Boga nowinę, wołanie tych najbardziej potrzebujących. Mówił Święty Leon: «Kochani moi, cnota i mądrość chrześcijańskiej wiary polega na miłości do Boga i bliźniego: nie uchybia powinności miłosierdzia ten, kto stara się oddawać cześć Bogu i pomaga swojemu bratu».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Jest pewne, że prawda zawsze ucieka od umysłów, które nie są pokorne» (Święty Augustyn)
- «Istnienie Boga jest największą prawdą: jest wiecznością i fundamentem wszystkiego. A Jezus Chrystus jest ucieleśnieniem tej Prawdy» (Benedykt XVI)
- «Bardzo często w Ewangeliach ludzie zwracają się do Jezusa, nazywając Go "Panem". Tytuł ten świadczy o szacunku i zaufaniu tych, którzy zbliżają się do Jezusa (...) "To jest Pan!" (J 21, 7).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 448)